

CREATIVE
TOURISM
DISTRICT
THAILAND

Nam

สร้างสรรค์
มาจกคุณหนาน

you

ยิ่งเที่ยว
ยิ่งสนุก
ยิ่งผูกพัน

๑๓๑ | สยามตากานาน

อาจเป็นด้วยสภาพอากาศ ธรรมชาติสวยงาม เป็นแหล่งต้นน้ำ ที่มีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์ หล่อหลอมให้ชาวบ้านใจดี ยิ้มง่าย พร้อมจะเอื้อเฟื้อช่วยยื่นน้ำใจให้คนต่างถิ่นอยู่เสมอมา และยังส่งผล ถึงการดำรงชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมที่แม้จะเรียบง่าย แต่ลึกซึ้ง สวยงาม สัมผัสได้ถึงความสุข ความพอใจในชีวิต และตัวตนในแบบที่เป็นอย่างแท้จริง การันตีได้จากสายตาตัวเอง เมื่อได้มาเยือนม่วงตึก และเวียงสาครั้งนี้

"หออัตลักษณ์บ้าน"

"วัดศรีบุญเรือง"

ถ้าอยากรู้จักชาวบ้านให้เข้าถึงต้องมาเรียนรู้วิถีชีวิต และประวัติความเป็นมาของดินแดนล้านนาในอดีตแห่งนี้กัน ที่หออัตลักษณ์บ้านที่ซึ่งรวบรวมความเป็นบ้านทั้งในส่วนของ ประวัติศาสตร์ การดำเนินชีวิต ธรรมชาติแวดล้อมของ เมืองน่านเอง ควบคู่ไปกับการเล่าถึงความสัมพันธ์อันดีที่มีต่อ หัวเมืองล้านนาเพื่อนบ้านอื่นๆ ในละแวกใกล้เคียง และกรุงรัตนโกสินทร์ตั้งแต่อดีตไล่มาถึงปัจจุบัน พอเริ่มเข้าใจ และเห็นภาพกันแล้วถึงค่อยไปต่อกัน ที่แรกคือวัดศรีบุญเรือง ที่มีพ่อค้าใจดีคอยให้ความรู้กับเราในทุกเรื่องอย่างละเอียด ใจเย็น วัดศรีบุญเรืองนั้นมีอะไรให้ชมเยอะทั้งโบราณวัตถุต่างๆ ที่เก็บรักษาไว้ และเปิดให้ชมเป็นพิพิธภัณฑ์ที่หลังวัด มีทั้งจารึกคัมภีร์ใบลานที่มีมากมายเรียงรายเป็นถึงห้องสมุดโบราณ มีหีบธรรมที่บรรจุพระไตรปิฎกในสมัยโบราณ และของเก่าอีกมากมาย

"พระพุทธรูปปางมารวิชัย"

จากนั้นพ่อก็พาเดินชมเจดีย์สถานที่ก่อสร้างอย่างสวยงามเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปสำริดปางนิพพาน พระพุทธรูปปางมารวิชัยศิลปะสุโขทัยที่เก่าแก่ที่สุด พระเจ้าฟ้าพระพุทธรูปสำริดโบราณที่เจ้าครองนครน่านโปรดให้สร้างขึ้นโดยใช้สล่า หรือช่างจากล้านช้างหล่อขึ้นจากทองคำขนาดเท่าตัวคนและไปไหว้สักการะหุ่นจำลองรูปเหมือนของอดีตเจ้าอาวาสพระครูพุทธมนต์วิชิตคุณหรือตุ้สูง ซึ่งเป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้าน ที่ทำให้การเดินทางวัดมีอรรถรสขึ้นมากก็เพราะมีผู้รู้คอยตามอธิบายเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟังอย่างรู้จริงนี่แหละ ก่อนกลับลงมาจากองค์เจดีย์พ่อก็ยังซื้อให้ดูภาพจิตรกรรมฝาผนังที่เขียนเป็นรูปชาวบ้านในชุมชน พ่อให้ลองมองดูดีๆ จะมีรูปพ่ออยู่ด้วย เราแอบเดาถูกด้วยนะว่าพ่อคือคนไหน

จากนั้นพ่อก็พามาบ้นเทียนสะเดาะเคราะห์ที่ม่วงตึกกันต่อ โดยจะมีกระดาษสาบางๆ ที่เขียนวันเดือนปีเกิด 12 นักษัตร และชื่อเราในภาษาล้านนาเอามาบ้นหัวไว้กับไส้เทียนที่นับเส้นเท่าอายุ ซึ่งเราจะได้เป็นคนบ้นเอง หรือถ้าจะเขียนชื่อตัวเองด้วยลายมือเราก็ได้ถ้าเราเรียนเขียนตัวเมือง ซึ่งหมายถึงการเรียนภาษาล้านนาแล้ว เพราะที่นี่เขามีสอนให้แค่สองชั่วโมงก็พออ่านออกเขียนได้กันแล้ว การเรียนพ่อบอกว่าไม่ยากเพราะหลักการก็ไม่ต่างกันไกลจากภาษาไทยสักเท่าไร รากฐานก็มาจากภาษาอินเดียแล้วมาแตกแขนงกันไปทั้งนั้น กลับมาว่าเรื่องบ้นเทียนกันต่อพอบ้นเสร็จเราก็จะได้เทียนสองเล่มเล่มหนึ่งคือโชคอีกเล่มหนึ่งคือเคราะห์ให้เราเอาไปจุดเอง นำไปปลุกมากๆ ที่เทียนสองเล่มจุดพร้อมกันวางอยู่ใกล้กันแต่เล่มหนึ่งลุกโชติช่วงดี อีกเล่มกลับส่องแสงแรงเทียนน้อย ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ของอย่างนี้ไม่ใช่ชื่อยาลบหลู่จริงๆ ยังดีที่เล่มที่ติดไฟดีคือเคราะห์ ซึ่งถือได้ว่าเคราะห์ถูกเผาไหม้ให้หมดไปแล้ว โชคยังไม่ค่อยมีก็ไม่ใช่เป็นไรนะเรา

"บ้นเทียนสะเดาะเคราะห์"

อีกกิจกรรมยังอยู่ที่ม่วงตึกที่น่าสนใจก็คือ การทาสีหัวเรือน่าน ด้วยความเป็นเมืองที่ผูกพันกับสายน้ำและยังเป็นต้นกำเนิดแม่น้ำน่าน แม่น้ำที่มีความยาวเป็นอันดับสองของประเทศ ประเพณีแข่งเรือจึงเป็นอีกภาพชีวิตหนึ่งที่น่าสนใจถึงความเป็นชาวน่านได้เป็นอย่างดี โดยจัดขึ้นทุกครั้งที่มีการงานทอผ้าสักหลาด เรือที่นำมาใช้ก็แตกต่างกันออกไปตามประเพณีมาอย่างดี ตัวลำขุดขึ้นจากไม้ตะเคียนทั้งต้น มีตัวอย่างให้ดูอยู่ที่ประตูด้านข้างวัดนี้เอง ตรงหัวเรือหรือชนเรือทะเลสลักเป็นรูปพญานาคด้วยศิลปะอ่อนช้อยแบบล้านนา ซึ่งในวันนี้เราก็ได้มาลองทาสีหัวเรือกันดูด้วยตัวเอง ไม่ใช่ตัวเรือขนาดใหญ่ของจริงที่ใช้แข่ง แต่เป็นเรือที่จำลองมาจากแบบจริง งานนี้ใช้ฝีมือทางศิลปะกันทีเดียวแต่ไม่ยากสนุกทีเดียว ผู้ใหญ่ก็ทำได้ส่วนเด็กๆ ก็น่าจะชอบเหมือนกัน

"ทาสีหัวเรือน่าน"

"ประเพณีแข่งเรือ"

จากวัดพ่อพามารู้จักกับแม่บัวคำเจ้าของบ้านโคมคำ
แหล่งประดิษฐ์โคมมะเต้า ที่เราจะได้ลองทำดูบ้าง
แต่ก่อนอื่นขอชื่นใจกับน้ำเสาวรสสดกับหมี่กรอบและข้าวโพด
ข้าวเหนียวที่แม่จัดมาต้อนรับให้หายเหนื่อยก่อนนะ
ก่อนจะเริ่มลงมือทำโคมแม่ก็เล่าให้ฟังถึงประวัติโคมมะเต้ากัน
ก่อนจะได้เข้าใจว่ากำลังทำอะไรอยู่ โคมนั้นมี 4 ประเภท
ทั้งโคมมือถือ โคมลอยที่อ้อๆ กันซึ่งเขาเริ่มลอยกันครั้งแรก
ที่น่านนี้แม่เล่ารู้มัย โคมแขวน และโคมผัดที่แปลว่าหมุน
คือโคมสองชั้นที่ข้างในจะหมุนเมื่อมีแสงหรือควีนไฟไปปะทะ
ที่เมืองน่านนี้เขาเรียกโคมว่าโคมมะเต้าที่แปลว่าเตงโม่
ซึ่งโคมที่จะมีการตกแต่งที่แตกต่างไปจากโคมที่เชียงใหม่
ที่น่านเขาจะใช้กระดาษสาและนำมาทำ
ลวดลายก็ตัดแต่งกันด้วยมือทุกขั้นตอน
ละเอียดและใช้เวลาทำนานกว่า

"ประดิษฐ์โคมมะเต้า"

ลายที่ใช้กันคือลายประจำยามที่ทางพุทธเขาเรียกว่าวัชรที่ หมายถึงเพชร ตัวแทนของความสว่าง แข็งแกร่ง เห็นโคมทั่วไปมาก็มากแต่ฟังจะได้รู้จักประเภทและที่มาในวันนี้ เรายังรู้อะไรน้อยจริงๆ มองไปด้านข้างเห็นสามีแม่บัวกำลังเลาไผ่เอามาทำโครง ไผ่นี้เขาต้องใช้ไผ่ข้าวหลามนะ แบบเดียวกับที่ทำข้าวหลามแข็งเพราะยึดหยุ่นดี เหนียวและยาว พ่อบอกว่าไผ่อื่นมันกรอบเปราะใช้ไม่ได้ เลาแล้วก็ต้องเอามา ตัดทำรอบทั้งหมด 16 ชั้น ขนาดใหญ่ 10 ชั้น เล็ก 6 ชั้น จะบอกว่าแค่มัดกรอบทำโครงก็ยากแล้ว แต่ยังดีที่โคมที่เราจะ ทำนั้นขึ้นโครงและติดกระดาษสาทำให้แล้ว เราแค่ตกแต่งด้วย กระดาษทองซึ่งโบราณเขาเรียกว่าคำ อ้อ นั่นที่มาของ ชื่อน้ำโคมคำ

"พระธาตุแช่แห้ง"

"ประดิษฐ์โคมอย่างปราณีต"

"อาหารป้อนโต"

ระหว่างทำแม่ก็เล่าให้ฟังว่าโคมที่น่านเขานิยมกันใช้ในคุ้ม ในวังเจ้า หรือเอาไว้รับแขกบ้านแขกเมือง ฟังแล้วเกร็งเลย ทีเดียวเมื่อมองลงมาเห็นความมิดเบี้ยวคามือเรา ช่างๆ เป็นน้องนักเรียนในท้องถิ่นที่ลีลาพลัวเหลือเกิน โคมของน้อง นั้นหน้าตาดีมากจนพ้อยากจะแอบเอาไปสลับกันไม่ให้อู้ตัว ทำโคมเสร็จก็อดฝีมือนี่เขียนทั่วเมืองที่เรียนมาอีกรอบ ด้วยการเขียนชื่อตัวเองลงบนโคม ทีเดียวบายนี่เราจะเอาไปถวาย ที่วัดพระธาตุแช่แห้ง แต่ตอนนี้ขอเติมพลังกันก่อนด้วยอาหารป้อนโต ที่จัดเตรียมไว้อย่างดีกับดีที่ที่ริมน้ำใกล้ทุ่งดอกไม้มัน ข้าวเคล้า วัชชีวิตริมสายน้ำมันช่างเจริญอาหารตียิ่งนัก

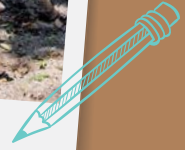
"วิถีชีวิตที่คุ้นเคยของชาวบ้าน"

เสร็จแล้วก็ได้เวลาเอาโคมไปควายที่วัดพระธาตุแช่แห้ง ซึ่งใครที่เกิดปีเถาะนี่มีขอละ เพราะนี่คือพระธาตุประจำปีเถาะ ไขว้แล้วเป็นสิริมงคลกับชีวิตแน่นอน แต่ถึงเราจะไม่ใช่ปีเถาะแต่พอได้มาควายโคม และไขว้สักการะพระบรมธาตุและพระเจ้าทันใจที่วัดนี้ ยังรู้สึกจิตใจสบายมองแล้ว และยังได้ชมวิวสวยๆ อากาศดี บรรยากาศสงบแบบไปอีกด้วย พอบ่ายคล้อยแดดเริ่มลมตกโปรแกรมยังไม่จบเพราะเราจะได้ไป ดูวิว ควายเทียมเกวียนตักทรายจากแม่น้ำขึ้นมาใช้ควายตักทรายจากแม่น้ำในแถบม่วงตึ๊ดนี้เป็นทรายคุณภาพดี นิยมนำมาใช้ในงานก่อสร้างมาตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน

"วิวควายขนทราย"

วิธีการขนทรายขึ้นมาจากแม่น้ำก็ใช้แรงวัวแรงควายที่เลี้ยงไว้นี้แหละ ตอนแรกที่คิดไว้คือติดกับภาพวัวทั่วไปที่เคยเห็นคือตัวผอมซูบเห็นซี่โครงก็แอบคิดอยู่ว่าจะเป็นกรรมาณสัตว์ไหมนี่ ปรากฏว่าพอพี่วู้ฟี่ควายเดินเปิดตัวเข้ามาจากมาเท่านั้นทำเอาหน้าอ้าปากค้าง คือสังเกตประมาณ Game of Thrones จนอยากจะจับขวานั้นแทรกให้ พี่ๆ ที่ซบเกวียนนี่คือดูอย่างเทพไปเลย วัวควายที่ร่างบึกแบบไม่เคยเห็นใหญ่ไซส์นี้มาก่อน เขาจึงสวยแถมตัวมันปลาบ แบบว่าได้รับการดูแลมาอย่างดี กระซิบตามราคามาแล้วก็เข้าใจควายพี่เขาตัวละแสนนะจะ ไม่ใช่ที่ท่า เห็นแล้วอดใจไม่ไหวขอลองขึ้นไปนั่งบนหลังเกวียนแทนดูอยู่บนพื้นเฉยๆ คือเป็นประสบการณ์ที่ประทับใจมากอีกครั้งหนึ่งในชีวิต นั่งเกวียนเทียมควายตัวใหญ่ลงไปในแม่น้ำ ชีวิตนี้จะมีโอกาสได้ทำอีกไหมนี่

"นั่งบนหลังเกวียน"

"ทุ่งนา เขียวขจี"

แต่บอกไว้ก่อนว่าถ้าอยากนั่งแบบลงไปแม่น้ำด้วยต้องมาช่วงฤกษ์เท่านั้น แต่ถ้าเป็นช่วงอื่นก็ยังคงได้เห็นความอลังการแบบจัดเต็มอย่างที่ว่าจะอยู่ดีนะ ปกติขยวันแบบฟินเต็มสูบ กลับไปนอนหลับสบายที่ บ้าน ศรีปันนา รีสอร์ท รีสอร์ทขนาดไม่ใหญ่ แต่ติดใจตรงวิว ตื่นเข้ามาเปิดประตูจู่จู่มีขบวนไปเจอวิวทุ่งนาแบบแค่มีอเจ้ามอยู่ตรงหน้า นี่สิสวรรค์วันหยุดงแท้

เมื่อวานประทับใจสุดๆ ไปแล้วกับม่วงเต็ด ชุมชนบ้านหนองเต่าโบราณ
 ที่เคยมีเต่าชุกชุม วันนี้ย้ายมาที่เวียงสาเริ่มต้นด้วยการสักการะพระพุทธรูป
 ปางประทับยืน ที่เชื่อว่ากันว่าใครมาไหว้แล้วจะอายุยืนขวัญยืน เราก็เลย
 ไม่พลาดเช่นกัน ไหว้พระจิตใจสงบดีแล้ว ชำนิ้งถนนมาต่อกันที่
 พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงสา กับรอยยิ้มอบอุ่นและน้ำเย็นชื่นใจ
 จากเจ้าหน้าที่ที่คอยต้อนรับอย่างดี และพาชมข้าวของโบราณที่แสดงถึง
 วิถีชีวิตของชาวสามาแต่ดั้งเดิม ที่เป็นไฮไลท์ก็คือหัวเรือโบราณแกะสลักรูป
 พญานาค ที่มีความพิเศษตรงที่แต่ละลำนั้นจะมีความหมายและสัญลักษณ์
 ที่แตกต่างกันไป และแรงดึงดูดสำคัญที่ทำให้เราต้องมายังพิพิธภัณฑ์
 กลางเมืองเวียงสาแห่งนี้แบบไม่ยอมพลาดก็เพราะที่แห่งนี้คือที่ซึ่งพระบาท
 สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 พระบรมราชินีนาถได้ประทับรอยเท้าแรกของทั้งสองพระองค์ลงบน
 ดินแดนบ้าน และได้เสด็จออกให้พลกษัตริย์ขึ้นชมพระบารมีทาง
 ระเบียบแห่งนี้

"อาจารย์โทน"

"เรือนไทพวน"

จากนั้นเรานัดเจอกับอาจารย์โทน ผู้เชี่ยวชาญด้านการ
 ท่องเที่ยวทุกรูปแบบแห่งเวียงสาและแห่งน่าน วันนี้อย
 ฝากตัวเป็นลูกศิษย์ให้อาจารย์พาเรามาเรียนรู้เรื่อง
 ชาติพันธุ์ศึกษาที่โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 56
 น่าน ที่เหล่าชาติพันธุ์ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นม้ง เมี่ยน
 ขมุ ลัวะ ไทลื้อถิ่น ไทยวน(พื้นราบ) ชาวลาว และที่สำคัญ
 เมฆามลาบสิหรือตองเหลืองที่ไม่ค่อยจะได้พบเจอในที่อื่น
 ได้มาใช้ชีวิตเรียนรู้ ปรับตัว และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน
 ได้อย่างสงบและมีความสุขอย่างที่เหล่าผู้ใหญ่ น่าจะได้มา
 เห็นเป็นเยี่ยงอย่าง นอกจากห้องเรียนแล้วที่นี่ยังมี
 ฟาร์มสเตย์ ที่ทำการเกษตรแบบผสมผสานให้ผลเก็บ
 กินกันได้ตลอดปี มีการผลิตเครื่องเงิน สร้างงานศิลปะ
 แบบชนเผ่า และมีลานพหุวัฒนธรรมไว้ใช้เป็นลาน
 กิจกรรมและโห่การแสดงต่างๆ

"บ้านกะหลีกโฮมสเตย์"

น้องๆ ที่นี้ดูมีความสุข สดใส ให้พลังงานด้านบวกมากจนอยากตามรอยพลอย เณรมาลัยมาเป็นลิตถึงวิทยา 2 กับน้องๆ ทองเหลือง และเฝ้าอื่นๆ ที่นี้ดูบ้าง พอแดดเริ่มร่มลมเริ่มตก เราก็มุ่งหน้ามาถึงบ้านกะหลีก โฮมสเตย์ของอาจารย์ระดม ที่ซึ่งจรรย์านใส่ส้อมอ้อมมาต้อนรับเราอย่างเป็นกันเอง กิจกรรมเย็นวันนี้เราจะขอมาล่องเรือไม้กันโดยเริ่มจากท่าที่นี้ แต่อาจารย์จรรย์านตีว่าให้รอถึงเวลาใกล้อาทิตย์จะลับฟ้าถึงจะได้บรรยากาศที่ดีกว่า ตอนนีเราเลยขอมาทบทวนวิชาเรียนเขียนตัวเมืองกันอีกรอบ หลังจากที่เริ่มคอร์สที่วัดศรีบุญเรืองมาแล้ว เพราะที่นี้ก็มีสอนเขียนตัวเมืองเช่นกัน แต่กิจกรรมที่หาที่อื่นไม่ได้ต้องที่นี้เท่านั้น คือการเคาะกะหลีกเรียกปลามากินอาหาร กะหลีกนั้นในสมัยก่อนเขาเอาไว้ใช้เคาะเรียกประชุมหรือออกเหตุด่วนเหตุร้าย

แต่ปัจจุบันนี้อาจารย์เอาไว้เป็นสัญญาณเคาะเรียกปลาว่าถึงเวลากินข้าวแล้ว ที่จริงปกติปลาที่นี้เขาจะมากินกันเมื่อเช้ามือเดียวแต่วันนี้เราขอเป็นกรณีพิเศษ เจ้าปลาเลยได้อ้อมกันสองรอบ ก่อนเคาะกะหลีกอาจารย์ตีกลองปูจาหรือบูชาขึ้นแล้วให้ฟังเป็นท่วงทำนองก่อน แล้วถึงพาเราขึ้นมานบนตาดฟ้าระเบียงเคหาอาหารปลาใส่ตะกร้าแล้วชักรอกตามสายลงไปลงในน้ำ ได้ยินเสียงรอกออกจะฉัดดังอยู่สักหน่อย อาจารย์บอกว่านี่เป็นความจริงใจที่จะไม่ใส่ยามันให้รอกฉัด เสียงที่ดังจะได้เป็นอีกสัญญาณเรียกให้ปลารู้ตัว เพลิดเพลินกับการให้อาหารปลากันเสร็จ พระอาทิตย์ก็เริ่มคล้อยต่ำเป็นเวลาดีที่จะออกล่องเรือไม้ชมเข่งเขวป่าปากน้ำว้าคอนไชย เรือไม้หันหัวมุ่งสู่ทิศทางที่พระอาทิตย์กำลังจะลาฟ้าอยู่เบื้องหน้า มองเห็นวิถีชีวิตสองฝั่งน้ำที่แสนสงบ ชาวบ้านบ้างออกเรือบ้างลงเบ็ดราวเพื่อจับปลาไปเป็นอาหารเย็น ปลาในลำน้ำนี้ยังชุกชุม ทั้งปลาบึกแดง ปลาตะเพียนแดง ปลากด ปลาตะกั่วสีดำที่ชาวบ้านบอกว่าเอามาทำลาบปลาร้อยนัก

"ล่องเรือไม้ชมเข่งเขว"

อาจารย์ระดมบอกว่าถ้ามีเวลามานอนพักค้างที่โฮมสเตย์ อาจารย์จะพาล่องเรือชมแสงจันทร์ในเวลากลางคืนแล้วแวะมา ทุลอบดักปลาที่ลงไว้ บ่อยครั้งก็จะได้ปลาค้างคาวต่างๆ ไปทำแกง ปลาค้างคาวอร่อยให้ได้กินกัน แต่พื้นที่จับปลานั้นต้องห่างจาก บ้านกะหลีกมาสักพักนะ เพราะแถบหน้าบ้านของนุรด์ยี่ไว้เป็น เขตพิทักษ์ให้ปลาได้สืบพันธุ์กันต่อไปนานๆ

จากทางขวามือที่เห็นเป็นพื้นที่กว้างที่อาจารย์บอกว่าเรียกว่าดอนทองเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ไว้ใช้ปลูกพืชผลทางการเกษตร ต่างๆ ถัดไปไม่กี่ไกลมากคือชุมชนคนจับปลาที่มีเรือลำเล็กจอดเรียงราย โดยมีเจ้าของทั้งหลายบ้างนั่งพัก บ้างก็กำลังสาละวน กับผลงานที่ตัวเองจับมาได้ท่ามกลางแสงสุดท้ายของวันเป็นฉากหลังที่สวยงาม ส่วนบนฟ้ายังมีฝูงนกสีขาวโพลน มาเป็นกลุ่ม อาจารย์บอกเรานั้นคือฝูงนกยางขาว ที่เห็นเมื่อไรก็แปลว่าเป็นสัญญาณจะเข้าสู่ฤดูหนาวเต็มตัวละ เพราะเขา หนีหนาวกันมาจากแถวไซบีเรีย บรรดานักแข่งเรือถ้าเห็นนกยางขาวก็จะดีใจเพราะแปลว่าฝนลาฟ้าและใกล้จะไถ่เวลาแข่งเรือ กันเสียที นอกจากนกยางขาวก็มีนกแซงแซวที่บินเจียดต่ำลงมาโถกอย่างไม่กลัวคน ให้กดชัตเตอร์ถ่ายรูปกันได้สะใจ เห็นวิว วิวที่คนแบบนี้แล้วบอกเลยว่าดีใจที่เชื่ออาจารย์รองแสงตะวันลับฟ้า เพราะภาพพระอาทิตย์ค่อยๆ เคลื่อนลับขอบน้ำ ที่เห็นตรงหน้าคือสวยแบบไม่มีอะไรมาบรรยายได้ เป็นการส่งท้ายทริปได้แบบสุดประทับใจจริงๆ

ติดต่อประสานงาน การท่องเที่ยว

ม่วงดี๊ด พ่อถ่าย เบอร์โทร 084 808 9813
เวียงสา อาจารย์โทน เบอร์โทร 088 407 1740
ล่องเรือ อาจารย์ระดม เบอร์โทร 085 029 8029

ช่วงเวลาที่น่าเที่ยว

เที่ยวได้ตลอดปี แต่ถ้าอยากเจอนกยางขาวต้องมาช่วงต้น หน้าหนาว และถ้าอยากดูวิวควายเทียมเกวียน ลงไปลุยในแม่น้ำเลยก็ต้องเป็นช่วงเดือนกุมภาพันธ์

การเดินทาง

จากตัวเมืองน่านข้ามสะพานแม่น้ำน่าน ใช้ทางหลวงหมายเลข 1168 ประมาณ 3 กิโลเมตร จะถึงเขตวัดพระธาตุแช่แห้ง

สไตล์นักเดินทาง

นักเดินทางที่ชื่นชอบการเดินทางไปต่างถิ่นเพื่อทำความรู้จักกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ แตกต่างไปจากชีวิตประจำวันเดิมๆ และหลงรักการออกเดินทางเพื่อเติมเต็มแรงบันดาลใจและค้นหาความหมายในชีวิตผ่านการใช้ชีวิตและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกับสังคม และชุมชนตามแบบวิถีของท้องถิ่นนั้นๆ

ข้อมูลน่ารู้

บริเวณที่ตั้งของม่วงคือเป็นที่กว้างซึ่งเป็นที่ราบลุ่มแอ่งกระทะ ตรงกลางเป็นที่ตั้งของเนินภูเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีการขุดดินนำอิฐไปก่อสร้างเป็นพระธาตุแห่งหนึ่ง ส่วนเวียงสาคืออำเภอที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ได้ชื่อว่าประตูน้ำ และยังเป็นที่มีความอุดมสมบูรณ์มากเพราะมีสายน้ำหลายสายไหลผ่าน

กิจกรรมที่จะได้เรียนรู้ร่วมกับชุมชน

ปิ่นทึยบสะเตาะกระวี
ทาสีหัวเรือ
ประดิษฐ์ขนมงะเต้า
ชมการช้อนทรายจากแม่น้ำ
ล่องเรือไม้สายน้ำน่าน
ให้อาหารปลาบ้านกะหลีก

"ทาสีหัวเรือ"

"ให้อาหารปลาบ้านกะหลีก"

เตรียมตัวก่อนไป

ศึกษาหาข้อมูลของแต่ละสถานที่ก่อนไป โดยไม่ลืมอุปกรณ์คู่มือคือกล้องถ่ายรูป และสมุดบันทึกความทรงจำ

คุณค่าและความประทับใจที่ได้รับ

ได้สัมผัสสิ่งลึกถึงเสน่ห์ของวิถีชีวิตที่เรียบง่าย แตกต่างของแต่ละท้องถิ่น ได้หลุดพ้นจากกฎเกณฑ์เดิมๆ ที่ผูกมัดและค้นพบแรงบันดาลใจรวมถึงคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างมีความหมายมากขึ้น และได้ค้นพบหนทางที่สามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติและความแตกต่างของคนได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

สถานที่ท่องเที่ยว

- วัดศรีบุญเรือง นอกจากพระพุทธรูปโบราณให้กราบขอพรแล้ว ภายในวัดศรีบุญเรืองยังมีกิจกรรมน่าสนใจมากมาย อย่างการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ปั้นเทียนสะเดาะเคราะห์ และทาสีหัวเรือ่นาน
- วัดพระธาตุแช่แห้ง ปูชนียสถานสำคัญทางพุทธศาสนา ของชาวน่านที่มีอายุยาวนานกว่า 600 ปี คนเกิดปีเถาะ ไม่ควรพลาดไปทำพิธีชุธาตุ หรือสักการะพระธาตุตามปีเกิด เชื่อกันว่าจะทำให้โชคดีมีแต่สิริมงคล
- วัดบุญยืน วัดสำคัญประจำเวียงสามาตั้งแต่โบราณ ใครไปใครมาก็ต้องแวะสักการะพระประธานที่เป็นปางประทับ ยืนอ้นดงงาม
- พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงสา นอกจากจะเป็นที่เก็บรวบรวมหลักฐานทางวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่สำคัญของชาวน่าน ยังมีความสำคัญตรงที่เป็นที่แรกที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงประทับรอยพระบาทแรกในดินแดนน่านแห่งนี้
- ศูนย์การเรียนรู้ชาติพันธุ์ศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 56 น่าน แหล่งเรียนรู้เรื่องชาติพันธุ์ที่น่าสนใจ และมีชีวิต ตัวอย่างของการอยู่ร่วมกันอย่างหลากหลายแต่สงบสุข

"วัดบุญยืน"

"หลักฐานทางวิถีชีวิต"

"พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น"

ของที่ระลึกและ ของฝากห้ามพลาด

- เรือโบราณจำลอง
- โคมระเเต้าเมืองน่าน

ที่พัก

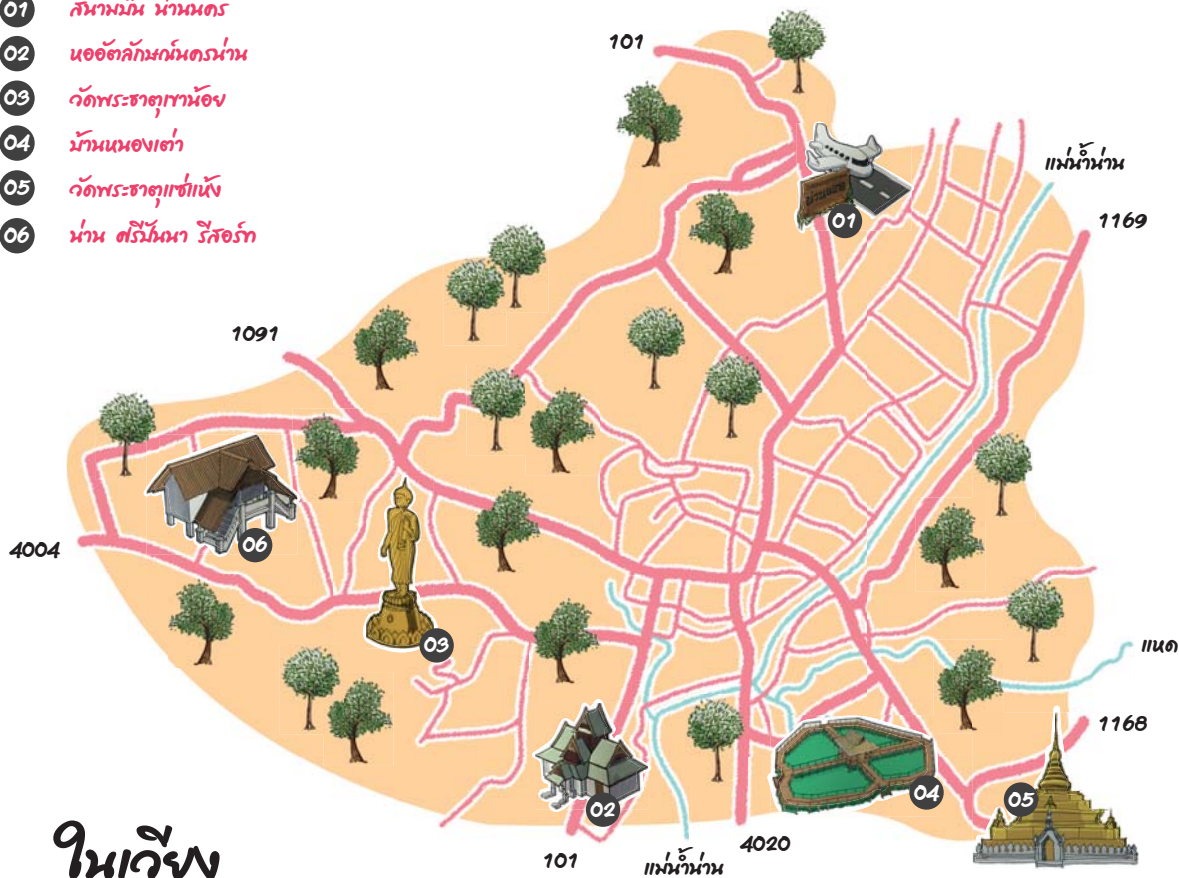
- บ้าน ศรีมินนา รีสอร์ท

Day 1

ช่วงเช้าแวะเยี่ยมชมทำความรู้จักกับหออัตลักษณ์แห่งเมืองน่าน จากนั้นไปไหว้พระเสริมสิริมงคล พร้อมเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมวัตถุโบราณไว้ในบริเวณวัด ต่อด้วยการทำพิธีบั้งเทียน สะเดาะเคราะห์ ลองทาสีหัวเรือน่านจำลอง แล้วไปแวะเรียนวิธีทำโคมมะเต่าที่บ้านโคมคำ ก่อนจะไปรับประทานอาหารกลางวันริมน้ำที่บ้านหนองเต่า และนำโคมมะเต่าที่ทำไปถวายที่วัดพระธาตุแช่แห้ง ต่อด้วยกิจกรรมนำสนใจไปชมการชนทรายจากแม่น้ำน่านด้วยวิถีควายเทียมเกวียน เช็กอินเข้าพักผ่อนในโรงแรมวิวสวย น่าน ศรีปันนา รีสอร์ท

- 01 สยามนิน น่านนคร
- 02 นออัตคัมภีร์น่าน
- 03 วัดพระธาตุแช่แห้ง
- 04 บ้านหนองเต่า
- 05 วัดพระธาตุแช่แห้ง
- 06 บ้าน ศรีปันนา รีสอร์ท

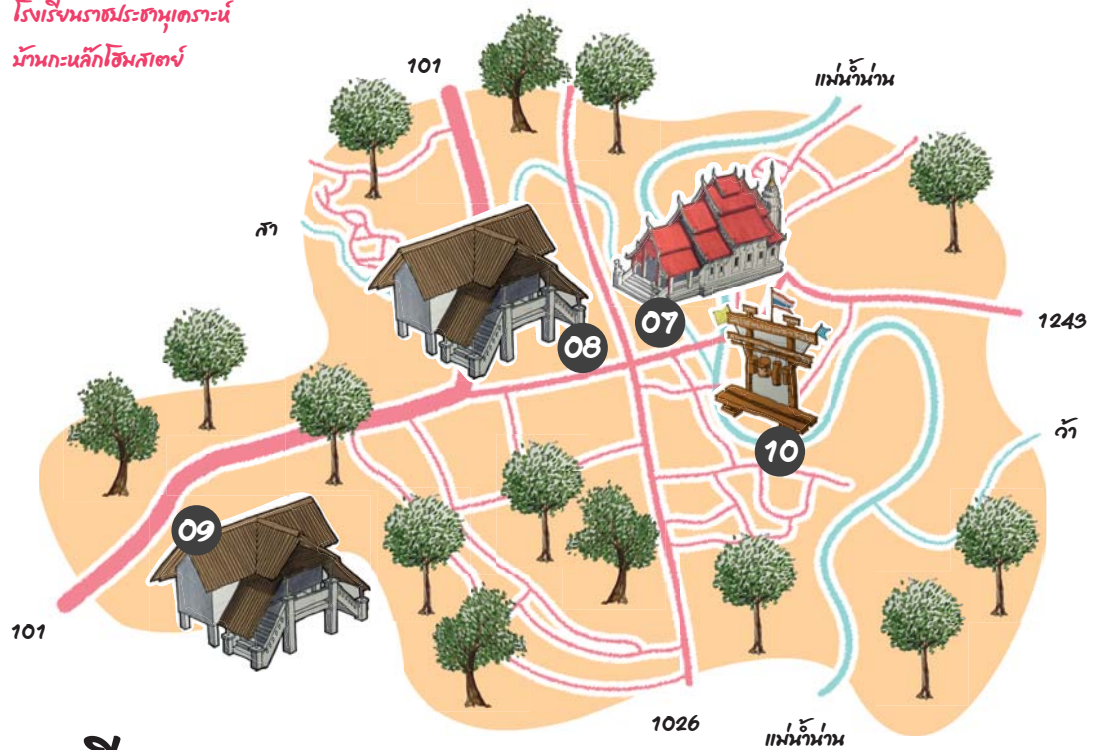

ในจังหวัด

Day 3

ตื่นแต่เข้าไปสักการะพระพุทธรูปปางประทับยืนที่วัดมฤคยีน แล้วข้ามไปเยือนพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงสา เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชาวน่านในยุคก่อน พร้อมรับรู้เรื่องราวรอยพระบาทแรกแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่เสด็จมาเยือนเวียงสาในครั้งแรกของการเสด็จประพาสหัวเมืองทางภาคเหนือ จากนั้นไปเรียนรู้เรื่องความแตกต่างแห่งชาติพันธุ์กันที่โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 56 น่าน แล้วช่วงเย็นค่อยมาให้อาหารปลาที่บ้านกะหลีก เรียนเขียนตัวเมืองภาษาล้านนา ปิดท้ายด้วยการล่องเรือไม้ชมสายน้ำน่านในบรรยากาศสุดสงบ

- 07 วัดมฤคยีน
- 08 พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงสา
- 09 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์
- 10 บ้านกะหลีกโฮมสเตจ

เวียงสา

CREATIVE
TOURISM
DISTRICT
THAILAND
Nam

Tourist Hotline
1672
เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.totcontactcenter.com

Nam

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่) 1600 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 ประเทศไทย
โทรศัพท์ : 662 250 5500, ศูนย์บริการข่าวสารท่องเที่ยว ททท. 1672